

Veled én nem félnék,
Bármerre elszállnék.
Ott fenn a kék égen egyedül őt nézem,
Fenséges látvány a hatalmas sasmadár.
Fénylő kék szárnyával, késéles csőrével,
Gyönyörű testével dalolva hív.

Szeretném megkérni, legyen a testvérem,
Tanítson repülni, oly régi a vágy.
Hangom tán meghallja, vágyam tán meghatja,
Neki még elhinném, hogy van még remény.

Emberi testem lehúz, a földön tart,
Nem enged felszállni hozzá.
Veled én nem félnék, Bármerre elszállnék,
A sorsom ó, légy te!
Testemtől megválnék,
Lelkedbe költöznék,
Sorsom, a sorsom.

Jelképe mindennek, kezdetnek és végnek,
Kit szabadnak hisznek, szárnyal az égben!
Ha én elrepülnék, már nem is szenvednék,
Sírnátok utánam, késő, már késő.,

A sorsom, a sorsom, A sorsom a sorsod.